

KNIHY KNIHOVNY KUNŠTÁTSKÉ

Jan Marius Tomeš je rodák olomoucký, v Kunštátě však prožil dětství a celý život se sem vracel. Je autorem osmi knih veršů, osmnácti knih o výtvarném umění, mnohých esejů a překladů, především z jazyka francouzského. Kdysi mi prozradil, že jeho prvním – podle něj velmi špatným – překladem byl převod německého životopisu filmové hvězdy Grety Garbo. „*Velice jsem tu dámu obdivoval*“, dodal s úsměvem.

Jsem na rozpacích, o čem se na této malé ploše zmínit dřív... Tomeš byl osobnost zcela mimořádná a přitom skromná až k neuvěření. Snad by se hodilo ocitovat básníka samotného. Na dávný Kunštát a stará přátelství vzpomíná v knize *Slovo a Tvar* (Torst, 1998), která je také doporučeným přírůstkem na tento měsíc: „*Četl jsem nedávno, po dlouhé době znovu, vzácné dopisy, které mně posílal v letech 1938 – 1942 Klement Bochořák, básník knih Mladý žebrák, Žluč a víno, Ušchlé květiny, Listopad. Znali jsme se dlouho, oba chlapci z vysočinského Kunštátu – právě díky Klementu Bochořákovi pozdějšího Kunštátu Halasova. Byl to on, kdo dal podnět k utvoření okuhu mladých, Jiřího Ortena, Ivana Blatného, Kamila Bednáře, kteří se shromažďovali kolem básníka Tváře a knihy Kohout plaší smrt, v níž tolik veršů patří kraji Vysočiny. Na sklonku dvacátých let, ještě jako studenti, jsme se z Brna vracívali domů na soboty a neděle a chodívali pěšky ze Skalice nad Svitavou polními cestami přes Sebranice a krajem lesa kolem cihelny Na podchlumí. Po večeru doma a dnu příliš rychle minuvším, čekávali jsme zase na prázdném nádraží v nostalgických nedělních soumracích na vlak do Brna.*“

Dlouhý život Jana M. Tomeše byl žit plně a je rovněž vrchovatě naplněn citlivou a erudovanou prací básnickou a kunsthistorickou. V naší knihovně chybí jeho básně (jsou však již objednány a můžeme se na ně těšit), mezi malířskými monografiemi nalzáme tyto: *Oskar Kokoschka* (Odeon 1988), *Jindřich Prucha* (Odeon 1987), *Antonín Chittussi* (Odeon 1979). Právě o Kokoschkovi, rakouském malíři s českými kořeny píše, že mu „*Osud uštědřil nejen délku života dvou generací, ale i záviděníhodnou míru všestranného talentu a hlubokého citu.*“ Totéž platí i o Janu Mariu Tomešovi.